

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

1977

2010 - 2011

Ray KLINGINSMITH (UR Bşk.)

Ahmet KARA (2420.Böl.Guv.)

Güray ERTEM (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 28.09.2010

Toplantı No: 1659

Bülten No: 1285

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM;

Bir haftalık aradan sonra işte tekrar birlikteyiz.Sevgili Dostum Tamer BORAL ile gittiğimiz Almanya-Lörrach'tan gerçekten çok iyi izlenimlerle ayrıldık.Lörrach Rotary Kulübü ve Lörrach International'ın davetlisi olarak bulunduğumuz Almanya'da tam dört gün boyunca dolu dolu program hazırlanmış.Başta Prof.Manfred RAUPP,Selçuk ve Galip ÇALIŞKAN Edirne ve Lörrach şehirleri arasında kurulacak olan Kardeş Şehir Köprüsü'nü hızla inşa etmeye devam ediyorlar.Bizler de bu köprü'nün bir ayağı olabiliyorsak ne mutlu bize.Kendilerine buradan teşekkürlerimi sunuyorum.Lörrach Rotary Kulübü Başkanı ve Lörrach Üniversitesi Rektörü Prof.Bernd MARTİN ile gerçekleştirmeyi planladığımız **Sağlık Müzesi Kulaklık Sistemi** ile ilgili projemiz için her konuda anlaştık.Orada yaptığımız görüşmeler hakkında bir de protokol imzaladık.Edirne Rotary Kulübü ve bu dönem birlikte olduğumuz 9.Grup Kulüpleri ve Lörrach Rotary Kulübü ile birlikte güzel bir projeye imza atmış bulunuyoruz.Uluslararası Rotary'den gelecek onay ile en kısa sürede neticelenmesini umuyorum.Bundan sonraki dönemlerde de gerçekleştirmeyi düşündüğümüz projeleri gündemin yoğun olmasından dolayı ,sizlere önümüzdeki hafta açıklayacağım.

Bu hafta Rotary Grup İnceleme Değişim Programı ile Avustralya'ya giden ve tekrar aramıza katılan üç tane genç kardeşimizi misafir ettik.Bizlere orada geçirdikleri sürede neler yaptıkları konusunda güzel sunumlar hazırlamışlar.Oradan çok güzel izlenimlerle ayrılmışlar.Önümüzdeki hafta Rotary 2420.Bölge'nin gerçekleştireceği RYLA Eğitimci Eğitimi Kursuna Edirne'den 2 tane çok değerli dostumuzu gönderiyoruz.Bu konudaki çalışması nedeniyle Gençlik Komitesi Sorumlusu arkadaşım Halil ALTUĞ'a teşekkürlerimi sunuyorum.Gelecek yıllarda Edirne Rotary Kulübü Eğitimci konusunda kendi ihtiyacını karşılayabilir hatta eğitimci verebilir hale gelecektir.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı İstanbul Programımız ile ilgili olarak hazırlıklarımız devam ediyor.Bu konuda Oktay ALEMDAR dostumuz çalışmalarına başladı.Sizlere ve ailelerinize unutamayacağınız bir organizasyon gerçekleştirmek için çalışıyoruz.9.grup kulüpleri ile birlikte çok keyifli geçeceğini düşünüyorum.Tüm kulüp üyesi dostlarımla aileleri ile birlikte mutlaka katılımını bekliyorum.Bu organizasyon için hiçbir ulaşım ücreti talep edilmeyecektir.Evet sevgili dostlarımla bu haftalık bu kadar yeterli sanırım.

Güzel günler geçirmeniz dileğiyle....

Serhad CEYLAN

MİSAFİRİMİZ :	Yücel BALKANLI	Güzel San.ve Spor Lisesi Müdürü	Kulüp Misafiri
	Selin BALKANLI	Beykent Koleji	Kulüp Misafiri
	Doğukan ALPMAN	Beykent Koleji	Kulüp Misafiri
	Aytuğ ALTUĞ	Beykent Koleji	Kulüp Misafiri
MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :	Akın TIRYAKIOĞLU – İsmail GÜMÜŞDERE – Muzaffer MEMİŞ – Recayi ARAN		
ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:	Demirkan ÇAĞLAYAN – İsmet AÇIKGÖZ – Tarık ETKER		
DEVAM DURUMU :	69.57		
MUTLU GÜNLERİMİZ :	29 EYLÜL Günay AÇIKGÖZ	Doğum Günü	
	30 EYLÜL Faruk ETKER	Doğum Günü	
	30 EYLÜL Figen-Tarık ETKER	Evlilik Yıldönümü	KUTLARIZ.....
	Önümüzdeki hafta toplantımız 05.Ekim.2010 Salı Saat 20.00 de Rotary Evinde .		

Başkan : Serhad CEYLAN
Üye : Ümit MIHLAYANLAR
Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter : Muzaffer MEMİŞ
Geç.D.B.: Cengiz BENAKMAN
Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Kaya ZEYBEKOĞLU
Sayı : 2010/12
E-posta : edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Nazım Hikmet'in annesiyle Yahya Kemal arasındaki aşkı farketdiği an...

Celile Hikmet resimleri ile olduğu kadar güzelliği ile de tüm İstanbul'un diline destan bir kadındı... İstanbul sosyetesinin en çok konuşulan kadınları arasındaydı...

1900 yılında bu dillere destan güzellik, Osmanlı'nın meşhur valilerinden Nazım Paşa'nın oğlu Hikmet Bey ile evlendi...

Türk şiirinin dünya çapındaki en önemli ismi olan Nazım Hikmet de bu beraberlikten doğacaktı...

1916'ya geldiğinde Celile Hanım'la eşi Hikmet Bey arasında şiddetli bir geçimsizlik başladı...

O günlerde Yahya Kemal, Bahriye'de okuyan genç Nazım Hikmet'in şiir hocası olarak eve gelip gitmeye başlamıştı...

Nazım Hikmet'in annesi Celile Hanım'la, Yahya Kemal arasında filizlenen aşk kısa bir süre sonra Celile Hanım'ın

anlaşamadığı eşinden boşanmasıyla sonuçlandı...

Tutkuyla, ateşle, kıskançlıklarla dolu tarihin sayfalarının arasına gizlenen aşk başlıyordu...

O aşkın aktörleri sadece Celile Hanım ve ünlü şair Yahya Kemal değildi...

Nazım Hikmet, Necip Fazıl hatta Celile'nin yeğeni Oktay Rifat'ın, yani Türk şiir dünyasının bütün ustalarının bir tarafından dahil oldukları bir aşkı o...

Heybeliada'da okuyan genç Bahriyeli Nazım, hafta sonları okuldan çıkar annesinin yanına gelirdi...

Yahya Kemal o günlerde genç birer Bahriyeli olan Nazım Hikmet ve Necip Fazıl'ın bulunduğu öğrenci grubuna şiir dersleri verirdi...

Yahya Kemal hafta sonları "Genç Nazım Hikmet'e Türkçe ile şiir dersleri" verirken, İstanbul'un en güzel kadınlarından olan, ressam Celile Hanım'la yakınlaştı...

Nazım'a verdiği derslerden arta kalan zamanlarda Celile Hanım ile Yahya Kemal sanat ve edebiyatla başlayan uzun sohbetlere başlamışlardı...

Bir süre sonra bu ilişkinin kokusu Nazım'ın ve Necip Fazıl'ın öğrencisi olduğu Bahriye mektebinde duyuldu...

Dedikoduların ayyuka çıkması üzerine Yahya Kemal bir süre okula gelmedi...

Geldiğinde karşısına öğrencisi Necip Fazıl çıkacaktı...

Hocası olan Yahya Kemal'e şöyle dedi:

"Hocam, kibrit suyu içerek intihara kalkıştığınızı duyduk... Sınıfın bu durumdan duyduğu derin üzüntüyü size söylemek isterim..."

Hocasına yönelik bu alaycı, ironik, dalga geçen tutum bir Deniz Harp Okulu öğrencisi Bahriyeli için kabul edilmez bir davranıştı...

Necip Fazıl "Bu aşk ilişkisini alaycı bir şekilde ima eden" sözleri nedeniyle "Kodes" adı verilen tahta dolabın içinde cezaya gönderildi okulda...

Ne ki bu Fransızca'yı ana dili gibi konuşan, piyano çalan, natürmort resimler yapan dünyalar güzeli, sanatçı genç kadın Celile ile Yahya Kemal'in aşkı alevinden bir şey kaybetmiyordu...

"HOCAM OLARAK GİRDİĞİNİZ BU EVE BABAM OLARAK..."

Olayı genç Nazım Hikmet de fark etmişti...

Necip Fazıl'dan sonra bir gün Yahya Kemal'in siyah pardösüsünün cebine bir not bıraktı...

Kâğıtta Yahya Kemal'e hitaben şöyle yazıyordu:

"Hocam olarak girdiğiniz bu eve babam olarak giremezsiniz..."

Bu not üzerine ünlü şair, tedirgin oldu...Bir süre Celile Hanım'ın evine gelmedi...Genç Nazım'la karşılaşmaktan çekindi...

Celile Hanım ise Yahya Kemal yüzünden kocasından boşanmış, bütün İstanbul'un kulaktan kulağa dedikodusunu yaptığı bir aşka "evet" demişti...

Artık evlenmek istiyordu...Yahya Kemal bir taraftan kadını deliler gibi kıskanıyor, diğer yandan bu evliliğe yanaşmıyordu...

Aşkını dile getirdiği olay inanılmazdı:

"1916 yılından 1919 yılına kadar bir kadına deli gibi aşık oldum..."

Bu kadın yazın adada otururdu...Ben de orada idim...Deli divane olmuştum...

Sonbahar'da Nişantaşı'ndaki evini düzenlemek için İstanbul'a inerdi... 1916 Sonbaharı'nda yine İstanbul'a iniyordu...

Ben müthiş muzdariptim...Artık vapur giderken iskeleden mendil sallamalar, ağlamalar...

O gidinceye kadar Ada dopdolu idi...Gider gitmez benim için boşalıverirdi...

Tam o günlerde Berlin Büyükelçisi Hakkı Paşa İstanbul'a dönecek lafı çıktı...

Hakkı Paşa, benimkinin uzaktan akrabası oluyordu ve İstanbul'a geldiğinde geceler düzenler, İstanbul'un bütün güzel kadınlarını çağırırdı...

Benimki de oralara gidecek diye içim burkuluyordu...Hatta kendisine bu endişemi söylemişim...

Gitmeyeceğine yemin etmişti...

Bir gece Ada Otel'i'nde otururken, yandaki iki kişinin 'Berlin Büyükelçisi bu gece davet veriyor... İstanbul'daki bütün güzel kadınlar davetli' lafını ettiklerini duydum...

Müthiş bir acıyla yerimden kalktım...İskeleye doğru gittim... Son vapur çoktan kalkmıştı...
Sert bir lodos esiyordu... Deniz karmakarışıkta, ancak ne olursa olsun, sandalla Maltepe'ye geçmeye karar verdim...
Sandalcılara gittim, yanaşmıyorlardı...Çok para verince biri ikna oldu...Açıldık, bir süre sonra lodos büsbütün arttı...
Denizde çalkalanıp duruyorduk... Sandalcı bana küfretmeye başlamıştı...
Ölmek üzereydik, ama ben sadece sevgilimin katıldığı geceyi düşünerek müthiş bir kıskançlık duyuyor ve bir an önce orada olmak istiyordum...Sırılsıklam Maltepe'ye gelebildik...Hemen bir kahvehaneye gidip, araba bulmaya çalıştım...
Yoktu...

Bunun üzerine Maltepe'den Bostancı'ya yürümeye karar verdim...Tren yoluna çıkarak koşmaya başladım...
Maltepe-Bostancı arasının bu kadar uzun olduğunu o zamana kadar fark etmemiştim..."

"Kan ter içinde Bostancı'ya geldim...

Vakit hayli geçti...

Karakola gittim. 'Bana bir araba bulunuz hastam var' dedim...

Aradılar taradılar birini buldular..

Yine bir sürü para verdim...

Arabayla yola koyuldum...

Kadıköy, oradan Üsküdar... Karşıya geçtim. Doğru Nişantaşı!.. Sevgilimin oturduğu apartmanın kapıcısı ahabımdı.

Penceresini vurarak onu uyandırdım. 'Benimki evde mi' diye sordum?

Adam halime bakıp şaşırıldı: 'Evde, bu akşam çıkmadı!' dedi, 'Ne diyorsun diye bağırdım?' Bütün katettiğim mesafe sanki başıma yıkılmıştı. Eve kaçta geldiğini araştırttım...Sözüne inanamıyordum. 'Çık bir bak! Evde mi?' diye adamı zorladım...

Adam çarnaçar çıktı. Bir münasebetle hizmetçisine sormuş uyuyor! demiş... Geldi haber verdi... Sanki dünyalar benim oldu...

Apartmentın karşısında bir arabacı meyhanesi vardı. Orada sabaha kadar içtim...

Sabahleyin, doğru eve çıktım... Benim halim berbat. Toz toprak içinde olduğumu görünce şaşırıldı ve hemen anladı...

Sarmaşdolaş olduk..."

Yahya Kemal deli gibi aşıkta, ama evlenmekten hayatı boyunca korkmuştu...

Belki, böylesi bir kadına hiçbir zaman sahip olamayacağını bilmekten, belki o beraberlikte ters bir olaydan ürkmekten, belki de genç Nazım Hikmet'ten ve etraf ne der diye ürkmekten?..

O günlerde Celile Hanım, Yahya Kemal'e bir mektup yazdı, şöyle diyordu:

"Bugün Pazar belki gelirsin diye üç vapurunu pencerede bekledim...

Gelmedin mahzun oldum...

Verdiğin konferansa gelmedim, kalabalıktır memnun olmazsın diye, fakat hep aklım sende idi...

Çok çok göreceğim geldi...

Beni niye aramadın...

Sana gücendim canımın içi, pek göreceğim geldi... Ben o günden beri yani Salı gününden beri evdeyim, dikiş dikiyorum...

Evimiz için çalışıyorum..."

Hiçbir zaman o evlilik olmadı...

Yahya Kemal hep kaçtı o evlilikten ve beraberlikten...

NAZİM HİKMET'E YARDIM ETMEDİ...

Uzun yıllar geçti bu olayın üzerinden...

Nazım Hikmet büyük bir şair olmuştu...

Sosyalistti...

Dönemin iktidarı tarafından hapislerde süründürülüyordu...

Celile artık yaşlanmıştı...

O güzelliğinden eser kalmamış üstüne üstlük kör olmuştu...

Oğlunun hapislerden kurtulması için Galata Köprüsü'nde açlık grevine başlamıştı o görmeyen gözleriyle anne yüreği...

Tuhaf bir rastlantı sonucu, Celile açlık grevi yaparken, Yahya Kemal Galata Köprüsü'nden geçiyordu...

Büyük aşkını gördü...

Ama yanına gitmedi...

Bir zamanlar "Hocam olarak girdiğin eve babam olarak girmeni istemiyorum" diyen genç Nazım Hikmet'in kurtulması için kör gözlerle açlık grevi yapan Celile'ye destek imzasını vermedi...

Hızla uzaklaştı oradan...

Öldüğünde evraklarının arasından içinde kurumuş iki yaprak bulunan bir zarf çıktı Yahya Kemal'in...

Şöyle yazıyordu:

"Bu zarfın içindeki hatıra, 19 Ağustos 1930'da Sirkeci garında gece saat 10'da veda ettiğim aziz bir kadının göğsündeki çiçektendir... Koparıp verdiği bu iki yaprağı daima muhafaza edeceğim..."

Celile muhtemelen bu aşkın devam etmeyeceğini anladığı gece Paris'e giderken, Sirkeci Garı'nda vermişti Yahya Kemal'e göğsünde duran o iki yapraklı çiçeği...

SESSİZ GEMİ...

Yahya Kemal'in Sessiz Gemi'si "hep ölüme yazılmış bir şiir olarak" bilinir...

Oysa demir alıp bu limandan kalkan gemi...

Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol dizeleri...

Yahya Kemal'in hayatındaki en büyük aşkı olan Celile'sinin Ada'dan gemiyle İstanbul'a uzaklaşışı esnasında yaşadığı çaresizliği anlatır...

Ölümdür elbette Sessiz Gemi'nin konusu...

Ama aşkta aranan ölümdür ve Celile'nin ardından ada limanında bakakalan Yahya Kemal'den esintiler içerir...

"Artık demir almak günü gelmişse zamandan...

Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan...

Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol...

Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol...

Rıhtımda kalanlar bu seyahatten elemli...

Günlerce siyah ufka bakar gözleri nemli...

Biçare gönüller!.. Ne giden son gemidir bu...

Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu...

Dünyada sevilmiş ve seven nafile bekler...

Bilmez ki giden sevgililer dönmeyecekler...

Birçok gidenin her biri memnun ki yerinden...

Birçok seneler geçti dönen yok seferinden..."

Temel

aşk gemisinde elinde viski,

yanına bir Amerikalı oturmuş,o da bir viski söylemiş sohbe başlamışlar.

Temel:

- 'Penum faprigalarum,sanayi desislerum varidu. Pir yangın çiktu hebisi pirden yandi.

Haçan pen de sikortadan parayı aldum; tekraruğraşacak takadim kalmadu, yiyip içup kezeyrum' demiş.

Amerikalı:

- 'Benim de- okyanus kenarında sahil boyunca bir restoran zincirim vardı.

- Bir kasırğa çıktı, hepsi uçtu yok oldu.-Ben de sigortadan parayı aldım, ve aynen ben de yiyip içip geziyorum' demiş

-temel dalmış..... Söyleneni duymaz, anlamaz olmuş

- Amerikalı dürtmüş,

- Ne oluyorsun neden daldın gittin

- Ula sen kasirgayi nasi çıkarttun daa? ...